

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Initium Sapientiae & Finis: Timor Domini, & Amor Dei: Seu
de fuga peccati, deque dilectione summi boni**

Comitin, César Jean-Baptiste

Coloniae, 1709

§.8. Æternitas nostra.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50773)

ultante & quodammodo sese reciprocante, & utroque alternis clamante : *Dilectus meus mihi, & ego illi!* Præterea quoniam ipsa novit à ceteris cæli civibus non minùs quàm à se tam amabilem sponsum arderi; hinc fusus in omnes amor, hinc æternum æternæ domûs incendium. Ardent omnes, ardent ubique & semper, pro Deo, próque se invicem.

Propone tibi ob oculos stadium quoddam immensum, in quo decurrat amor triumphalibus quadrigis, cui cælestes ephebi aureis præludant in equis pronubi sponsæ, tædæque conjugales antistites. succedant his amici sponsi, dico Apostoli, Martyres, & Prophetæ, suo quique ordine, omnes in auro, omnes coronâ palmisque insignes, postremo loco veniat aureo super pheretro sponsa regios inter amplexus amore tabescens, universis circumquaque applaudentibus, &, ut in nuptiis, rosâ coronantibus & fertis. Hæc cæli vita, hic cursus, hic finis.

§. 8. *Æternitas nostra.*

Sed sinè fine finis. Illa enim omnia quæ dixi, quodam æternitatis veluti sigillo mun-

ni-

niuntur. Quæ quidem æternitas quinque partibus constat. Prima est, quòd in eâ nihil non sit infinitum. Nam cùm infinito tempore duret, tótque proinde habeat, ut ostendimus, incrementa vitæ, quot momenta: fit, ut quicquid in eâ est, infinitâ sui quasi reproductione crescat in immensum. Secunda est, quòd tota sit simul & perfecta possessio. Nihil enim præterit in Deo; nihil succedit. *Dies cali*, inquit Ambrosius, *semper presentes sunt. Nemo ibi expectat futurum; nemo perdit præteritum.* Denique felicitas ibi torrens est, non, ut hîc, gutta. Tertia est, quòd nunquam intermittitur. Duo enim hæc sunt simul, *Perpetua & Felicitas*; quorum alterum sinè altero nihil est. Quarta est, quòd in omnes sese tum animæ, tum corporis facultates effundat. Non enim, ut hîc, sese mutuò impediunt sensibus pluribus intenti; sed è contrario, ex anima redundat etiam corporis beatitudo. Quinta est, quòd obversetur ob oculos semper. *Evigilabunt enim alii in vitam æternam, & alii in opprobrium; ut videant semper.* (*Daniel. 2.*) Quid? tò semper. Hoc ultimum summum est, & verè beatos facit.

Porro talis æternitas sic instructa, sic co-

gitata, tanti ponderis est, ut totum in sese
 animum mentemque absorbeat. Hinc illa
 sapientium axiomata: *Annos aternos in men-
 te habui. Quid ad aternitatem? Nihil mag-
 num est, quod finem habet. Sapienti nunquam
 ista temporalia placuerunt. Aternum bene,
 aternum male.* Et plura consimilia.

Et revera si, ut justum est, expenderis, in
 stuporem identidem rapient te. Quid enim?
 summum bonum possidetur tota securita-
 te, & totum, & totum simul, non auferen-
 dum unquam, non intermittendum, non
 conscribendum. Potest dicere beatus: Mihi
 bene est, aternumque erit. Habeo supra vo-
 ta, idque securus. Enim vero quid habes si-
 mile? quid vicinum? ubi sunt? non dico ubi
 erunt? sed ubi sunt deliciae tuae, etiam quibus
 & quando frui te putas? nonne occidunt an-
 te etiam, quam sint, plenae praeteriti atque
 futuri, vacuae praesentis? nihil enim stat. De-
 inde quales sunt, quamque putidae? quam-
 que putidae? quid tibi servat mundus post
 mortem? quid in morte? quid ante mortem?

§. 9. *Summa tertiae Partis.*

Ecce a Deo habes omnia, ut audisti, &
 vi-